

Een Fransgezinde Duitse in Brussel

Posted on 17 augustus 2019 by Syp Wynia

door Markus C. Kerber

De Franse president Emmanuel Macron beschikt nu over een pion met een Duits paspoort bij de Europese Commissie in Brussel. Minder bekend is, dat deze Franse pion – Ursula von der Leyen – als Duits minister van Defensie er al alles aan deed om de Franse autoriteiten ter wille te zijn. Systematisch gaf ze Duitse belangen weg.

Er is al veel over het merkwaardige schaakspel van de Duitse bondskanselier Angela Merkel geschreven. Aanvankelijk was zij voorstander van het idee van de 'Spitzenkandidaat' bij de benoeming van de nieuwe voorzitter van de Europese Commissie. Zodoende steunde Merkel de kandidatuur van Manfred Weber, de voorzitter van de EVP-fractie in het Europees parlement.

Maar toen de Franse president Emmanuel Macron zich faliekant tegen Merkels aanvankelijke protegé verzette, bond Merkel in. Ze liet zich zonder veel moeite door Macron op de knieën dwingen, toen die met Merkels all-time kameraad en toenmalig Duits minister van Defensie Ursula von der Leyen op de proppen kwam als kandidaat voor het voorzitterschap van de Europese Commissie. Daarmee

maakte Merkel het ook mogelijk, dat Von der Leyen zich uit de voeten kon maken, zonder zich te verantwoorden over het mismanagement op haar ministerie.

De Franse dubbelslag, met de benoeming van Christine Lagarde als de volgende president van de Europese Centrale Bank en de Fransgezinde Ursula von der Leyen als voorzitter van de Europese Commissie, werd al lang tevoren voorbereid. De communicatiestrategie van de beide dames heeft ook geholpen. Ze koesterden hun ambities heimelijk, maar uitten die nooit publiekelijk. Christine Lagarde ontkende vooraf zelfs in alle toonaarden kandidaat te zijn.

Het enthousiasme van Macron voor Von der Leyen werd onlangs publiekelijk zichtbaar bij de gezamenlijke ondertekening van een defensieverdrag tijdens de traditionele wapenbeurs op de luchthaven Le Bourget, bij Parijs. Maar dat enthousiasme voert terug op een jarenlang doelbewust aanschurken door Von der Leyen bij Franse politieke belangen.

Von der Leyen was op defensiegebied een onbeschreven blad en kwam als een absolute nieuweling op het Duitse ministerie van Defensie. Ze veronachtzaamde vervolgens steeds weer de militaire belangen – al had zij ook wel beperkte beleidsvrijheid. Maar Von der Leyen was niet te beschroomd precies datgene te doen wat zij ook in eerdere functies steeds weer deed: grootscheepse plannen presenteren, waarvan men de gevolgen bij de uitvoering niet kon overzien.

Met alle égards behandeld

In Duitsland werd ze al als mislukt beschouwd, maar in Frankrijk werd Von der Leyen in het bijzonder door haar ambtgenoot op defensie – Florence Parly – maar eerder al door diens voorganger Jean-Yves le Drian bij iedere gelegenheid met alle Franse égards behandeld.
Toen Frankrijk zich opmaakte om het noodlijdende staatsbedrijf in defensieapparatuur Nexter als Europese huwelijkskandidaat te presenteren, deden de Fransen alle moeite Nexter aan het gerenommeerde Münchense bedrijf Kraus-Maffei-Wegmann – met gerenommeerde merken als Leopard, Boxer en Puma – te presenteren als een gelijkwaardige partner.

Dat de bedrijfsleider van Krauss-Maffei-Wegmann, Frank Haun, zich door de Fransen wel erg gemakkelijk liet foppen, valt buiten het bestek van dit artikel maar vraagt wel om nader onderzoek. Want Haun had beter moeten weten en gelet op de feiten had hij ook beter kunnen weten.

Intussen profiteerden de Fransen van de in diepe slaap gesuste Duitse ministeries. Ten eerste het ministerie van Defensie, dat er een natuurlijk belang bij zou moeten hebben, dat Duitsland bij de productie van pantservoertuigen systeemtechnisch competent blijft en de kennis niet met ondernemingen als Nexter hoeft te delen.

Maar ook het Duitse ministerie van Economische Zaken – uitgerust met de bevoegdheid een veto uit te spreken tegen een dergelijke deelname van buitenlandse ondernemingen in de productie van defensieapparatuur – zorgde voor de spreekwoordelijke onderwerping van de Duitse driekleur aan de Franse.

Fransen grepen de macht bij Duitse pantserbouwer

Zo lukte de Fransen wat de Parijse strategen nooit voor mogelijk gehouden hadden: de macht te grijpen bij 's werelds meest succesvolle bouwer van pantservoertuigen. Tijdens de onderhandelingen blonk mevrouw Von der Leyen uit in het welwillend overzien van de gang van zaken en het verholen steunen van de Parijse verlangens.

Von der Leyens eigen ministerie, toch uitgerust met kennis van zaken over de gevoeligheden op het terrein van defensieapparatuur wilde niet zien wat realiteit was: de geruisloze overname van Kraus-Maffei-Wegmann door een Frans staatsbedrijf op defensiegebied.

Maar daar bleef het niet bij. Mevrouw Von der Leyen kocht ook zonder noodzaak bij de Fransen verschillende optische satellieten die de bestaande Duitse radarsatellieten zullen moeten vervangen. Inlichtingenofficieren waren onthutst over deze politiek van gunsten verlenen. Onafhankelijke instanties als het Duitse centrum voor lucht- en ruimtevaart protesteerden, toen de Duitse technologie voor optische satellieten door mevrouw Von der Leyen uit handen werd gegeven.

Ook Franse leiding bij nieuw vliegtuig

En nog was het niet genoeg. Toen Macron en Merkel op Frans initiatief publiekelijk verklaarden gezamenlijk een nieuw pantservoertuig en een nieuw gevechtsvliegtuig te willen ontwikkelen, accepteerde mevrouw Von der Leyen dat de Fransen bij het project rond het gevechtsvliegtuig de leiding namen en dat zij de feitelijke leiding

krijgen bij het nieuwe pantsersysteem, dat de fameuze Leopardtank moet aflossen.

De Duitse uitvoerende diensten zuchten ondertussen onder de machtsaanspraken van de Fransen. En nu trekt mevrouw Von der Leyen de latten. Zowel over de persoon van Von der Leyen als over haar methode om vroegtijdig te vertrekken, wist haar vriendin op Defensie de Franse president in geuren en kleuren te vertellen. Von der Leyen had precies het profiel dat Macron zich voor de nieuwe president van de Europese Commissie in Brussel wenste: een Duits paspoort en de onbeperkte bereidheid om de meest vitale Duitse belangen onder Franse machtsaanspraken te plaatsen.

Terwijl in Duitsland enkele vrouwelijke politici de toppositie voor mevrouw Von der Leyen als overwinning voor Duitsland vierden, lieten nuchtere lieden zich geen zand in de ogen strooien. Mevrouw Von der Leyen heeft haar ambt in Brussel door onderwerping, als een ware maîtresse van de Franse politiek bemachtigd.

Het oordeel over Merkel zal niet gunstig zijn

Het historische oordeel over de bondskanselier, die haar bij dit succes geholpen heeft, zal ook in dit opzicht op weinig lof kunnen rekenen. Na de krap gewonnen stemming in het Europese parlement beschikt meneer Macron in Brussel in de persoon van mevrouw Von der Leyen over een Franse vooruitgeschoven pion.

De Europese Unie is bovendien een twijfelachtige dienst bewezen toen Macron en Merkel in de persoon van Von der Leyen een commissievoorzitter nomineerden die daarvoor door de kiezers nooit als kandidate gepresenteerd was en die voor de verkiezingen als gevolg van haar problemen op het Ministerie van Defensie ook niet als presentabel gold. Von der Leyen is voor haar nipte triomf trouwens niet alleen dank verschuldigd aan Parijs, maar ook aan de Poolse regeringspartij PIS.

De beelden van de viering van de Franse nationale feestdag op de 14e juli van dit jaar tonen ondertussen hoe Macron voortgaat met zijn Franse chauvinisme, verpakt in een Europees kostuum. Macron heeft daarbij in Von der Leyen een naaste medewerker gevonden. Men hoeft daarbij alleen maar te denken aan de lofuitingen van Von der Leyen voor Macrons wens om een 'Europees leger' op te richten.

Von der Leyen zal Duitsland veel geld gaan kosten. Haar beloften aan het Europees parlement doen het ergste vermoeden: een Europees minimumloon en een Europese arbeidsongeschiktheidsverzekering evenals een CO2-vrij Europa voor

2050! De links-ecologische politici kunnen Von der Leyens beloften nog nauwelijks bevatten.

Het is de tragiek van het regime-Merkel: vertegenwoordigers van de Duitse politiek naar voren schuiven die in Duitsland zelf op geen enkele legitimiteit kunnen bogen. Duitsland zal voor die fouten moeten opdraaien.